Parshat Titzaveh
Do the Clothes Make the Man?

Simon Wolf

While last week's Parsha describes the structure of the Mishkan and its utensils, this week's Parsha focuses on the vestments and consecration of Aharon and his children. God instructs Moshe to create four articles of clothing for the regular priests (כהן הדיוט) and the high priest (כהן הגדול) to wear: (1) linen breeches (מִכְנְסֵי בָד), (2) linen tunics (כְּתֹנֶת שֵׁשׁ), (3) linen turbans (מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ) and (4) a sash, girdle or belt (אַבְנֵט).[1] In addition, the Kohen Gadol is also adorned with an additional four garments that God commands Moshe to commission: (1) an Efod (אֵפֹד) made of gold, wool died in the colors Techelet (blue), Argaman (purple) and Tola'at Shani (crimson or scarlet) and linen, (2) a breastplate (חֹשֶׁן מִשְׁפָּט) made of the same materials as the Efod, (3) a Techelet robe (מְעִיל תְּכֵלֶת) and a (4) frontlet headband of pure gold (צִיץ זָהָב טָהוֹר).[2] After a quick detour to discuss the lighting of the Menora, the Parsha begins, "And you shall make sacred vestments for your brother Aharon, for dignity and adornment (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**). And you shall speak to all who are wise of heart, whom I have filled with a spirit of wisdom, to make Aharon's vestments, to consecrate him in order that he may serve Me as a priest (**לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ לִי**)."[3] The Torah seems to indicate that the priestly garments serve two purposes – to give an aura of royal appearance to Aharon and his sons and to sanctify them for the priesthood.

The fact that the garments imbue holiness in the priests is seemingly supported by the verses later in the Parsha that indicate that those descendants who in the future will minister in place of Aharon will be installed by donning the priestly attire. "The sacred vestments of Aharon shall pass on to his sons after him, for them to be anointed and ordained in (לְמָשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלֵּא־בָם אֶת־יָדָם). He among his sons who becomes priest in his stead, shall wear them for seven days when he enters the Tent of Meeting to officiate within the sanctuary."[4] Though, this aspect of the Bigdei Kehuna is significantly diminished when it is seen in the broader framework of the process by which the priests are consecrated.[5] There is a requirement for numerous sacrifices, anointing by the anointing oil, sprinkling of blood and oil on the priests and their wearing of their vestments. In that context, donning the priestly garments is just one seemingly ancillary detail and minor aspect of that which is required to sanctify the Kohanim. One might even conclude that the vestments are not what sanctifies the Kohen, but rather they are the trappings that allow him to perform the service. Chazal seem to imply this when they say that when they are wearing their vestments, their priesthood is upon them (בזמן שבגדיהם עליהם - כהונתם עליהם).[6] Obviously, they are always priests and remain sanctified as such even when they are not clothed in the priestly garments. Nevertheless, the Bigdei Kehuna are a prerequisite for them to serve in the Mishkan or Mikdash.[7] It is the uniform that converts them into serving priests who can perform the service of God in the Temple. In that sense, the vestments are similar to any professional uniform that indicates one's position and sets the expectations of conduct.

That leaves the main purpose of the priestly garments being for dignity (honor) and adornment (beauty, splendor) (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**).[8] Most of the Rishonim view this as describing the vestments as a means to project to others the stateliness of the priests' stature.[9] The clothing will suffuse them with a sense of dignity and royalty akin to the maxim of Rabbi Yochanan who called his clothing "my honorers (מכבדותי)" – that which grants me honor.[10] Moreover, the Ramban points out the clothing worn

---

1 וְשִׁבַּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם: וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ אֶת יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהֲנוּ לִי: וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנְסֵי בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה מִמָּתְנַיִם וְעַד יְרֵכַיִם יִהְיוּ: (שמות כח,לט-מב)

2 וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ־לִי: (שמות כח,ד)

3 וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ לִי: (שמות כח,ב-ג)

4 וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמָשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלֵּא־בָם אֶת־יָדָם: שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשָׁם הַכֹּהֵן תַּחְתָּיו מִבָּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ: (שמות כט,כט-ל)

5 שמות פרק כט וויקרא פרק ח

6 ומחוסר בגדים מנלן? אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן, ומטו בה משמיה דרבי אלעזר ברבי שמעון: וחגרת אתם אבנט, בזמן שבגדיהם עליהם - כהונתם עליהם, אין בגדיהם עליהם - אין כהונתם עליהם, והוו להו זרים, ואמר מר: זר ששימש - במיתה. (סנהדרין פג: וזבחים יז:)

7 ...והנה זו עם פשיטותה בכתוב ואריכות התורה בביאורה לא ראיתי לבעל ההלכות שימנה אותה אבל מנה בלאוין (אות סח) מחוסר בגדים ששימש. ודעתו זאת לומר דכיון דאין בלבישת בגדים שלא בשעת העבודה שום מצוה אינו אלא הכשר העבודה שאם עבד בפחות מהן או ביותר תפסל עבודתו. והנה הוא חלק ממצות העבודה אם עבד בהן...וכן הבגדים כדעת בעל ההלכות אינם אלא להכשר העבודות שנצטוינו בהן אבל אהרן עליו השלום היה לובש אותם כמקיים גזירת מלך שגזר עליו לעבוד בהם לא היה מתענג בלבישתם להתפאר ולהתעטר ביופים ולא להתימר בכבודם... (השגות הרמב"ן לסה"מ לרמב"ם מצות עשה לג)

8 והמצוה הל"ג היא שנצטוו הכהנים ללבוש בגדים מיוחדים לכבוד ולתפארת ואז יעבדו במקדש והוא אמרו יתעלה ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת (תצוה כח,ב) ואת בניו תקריב והלבשתם כתנות (שם כט,ח). ואלו הן בגדי כהונה שמונה בגדים לכהן גדול וארבעה לכהן הדיוט. וכשיעבוד הכהן בפחות מהבגדים שהם מיוחדים בעבודה ההיא או ביותר מהם עבודתו פסולה וחייב עם זה מיתה בידי שמים. ר"ל מחוסר בגדים שעבד. וכן מנו אותו בגמר סנהדרין (פג.) בכלל מחוייבי מיתה בידי שמים. ולא בא זה כתוב בבאור. אבל בא כתוב (שם י) וחגרת אותם אבנט וכו' והיתה להם כהונה לחקת עולם ובא בפירוש (שם ב) בזמן שבגדיהן עליהן כהונתן עליהם אבל בזמן שאין בגדיהן עליהן אין כהונתן עליהן והוו להו זרים. והנה נבאר (ל"ת עד) כי זר ששמש במיתה. ואמרו בספרא (ס"פ צו) וישם עליו את החשן פרשה זו למדה לשעתה ולמדה לדורות למדה לשירות יום יום ולשירות יום הכיפורים בכל יום משמש בבגדי זהב ויום הכיפורים בבגדי לבן. וכבר בארו בספרא (אח"מ פ"ח) שלבישת בגדים אלו מצות עשה והוא אמרם ומנין שאין אהרן לובש בגדים אלו לגדולתו אלא כמקיים גזירת המלך תלמוד לומר [אח"מ יו לד] ויעש כאשר צוה י"י את משה. כלומר בגדים אלו. ואף על פי שהם בתכלית היופי שהם מזהב ושוהם וישפה וזולתם מן האבנים היפות לא יכוין בהם היופי אלא לקיים הצווי שצוה האל למשה לבד והוא שילבש אלו הבגדים תמיד במקדש. וכבר התבארו משפטי מצוה זו כלם בפרק שני מזבחים (יז:-יט.) ובמקומות מכפורים וסוכה (ה., נא.): (רמב"ם ספר המצוות עשה לג) \\ ...ואמנם דעת הרב בבגדים ובקידוש יותר מחוורת למנותם גם בכלל מצות עשה כי בעבודתם מקיים מצוה מוסיף על השתמר מן הלאו... (השגות הרמב"ן לסה"מ לרמב"ם מצות עשה לג)

9 לכבוד ולתפארת שיתפארו בהם, כי אין אחד מישראל שילבש כאלה: (אבן עזרא פירוש הארוך שמות כח,ב) \\ ומאמר לכבוד ולתפארת ביאור שהטיפול במינים השונים בעשיתם והשלימות שיפרש עוד הם אמנם לכבוד ולתפארת למי שילבש אותם לעיני מי שיראה אותו. (ר' אברהם בן הרמב"ם שמות כח,ב) \\ לכבוד ולתפארת - שיהיה נכבד ומפואר במלבושים נכבדים ומפוארים, כמו שאמר הכתוב כחתן יכהן פאר (ישעיה סא י)... (רמב"ן שמות כח,ב) \\ בגדי - קדש - מובנם המילולי: בגדי המקדש, בגדים המציינים את האדם הלבוש בהם כמי שמשרת בקודש:...ולתפארת: בו בזמן צריכים הבגדים להיות עשויים כך, שהם מוסיפים "תפארת" לכהן. "פאר" קרוב ל"באר", "בהר", "בחר", ויסוד הוראת כולם: להבהיק. "לתפארת" - מכאן הדרישה, שהבגדים לא רק יסמלו את תוכנה הרוחני של הכהונה ("לכבוד"), אלא יצטיינו בהידור צורתם ויהיו קישוט לכהן. המושג המתבטא על - ידי "כבוד" מקבל על - ידי "תפארת" את ההערכה הראויה לו. (רש"ר הירש שמות כח,ב)

10 דרבי יוחנן קרי למאניה מכבדותי (שבת קיג:)

by the Kohanim was the royal garb donned by kings at the time of the Torah.[11] In this sense, the clothing is more a means to an end rather than an integral part of the service. They serve the dual purpose of both elevating the priests' preeminence and indicating the divinely ordained nature of their station.[12]

Looking back at the clothing that God instructs to be made, this understanding of L'Kavod U'le'tiffaret (לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת) would be more aptly applied to the additional four vestments of the High Priest. They are the more ornate, complex, expensive and royal garments. This would be reinforced by the fact that this descriptor of the priestly garments is found in a verse that only mentions Aharon and is a prelude to the section that deals with the unique accoutrements of the Kohen Gadol.[13] The problem with this suggestion is that the Torah uses the description of L'Kavod U'le'tiffaret (לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת) once again later in the Parsha with regards to the clothing of the Kohen Hedyot. "And for Aharon's sons you shall also make tunics, and make sashes for them, and make turbans for them, for dignity and adornment (לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת)."[14] In an attempt to ward off this complication, the Or HaChayim claims that the word Kavod refers to the garments of the Kohen Gadol and the adjective Tifferet is describing the regular priests' garments. Although, the difficulty with this explanation is that both words appear in each context. One would then have to suggest that the phrase is simply being used as an introductory and concluding statement with regards to the priestly vestments in general with each word having its respective relevance. Seemingly in an attempt to address this issue, many of the commentators suggest that the words L'Kavod U'le'tiffaret (לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת) utilized by the garments of the Kohen Hedyot are only modifying the hats or turbans of the regular Kohanim, the article of clothing that distinguishes them.[15] Nevertheless, there are numerous exegetes that believe that the description applies to all of the vestments of the regular priests.[16] If that is the case, one would be justified and compelled to think that there must possibly be another understanding or explanation of the phrase L'Kavod U'le'tiffaret (לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת).

The Ramban offers a different view "by the way of the Truth (ועל דרך האמת)," which usually indicates a more Kabbalistic leaning interpretation.[17] He suggests that the priestly garments were made for honor, in order to honor the One who dwells in their midst (לכבוד השם השוכן בתוכם), and as an adornment to the strength of Bnei Yisrael (ולתפארת עזם). The Mikdash will be glorified by the splendor (תפארת), Bnei Yisrael, or more specifically the Kohanim, in service of God, and the Sanctuary will be honored by the presence of God. Therefore, the clothing that the priests' wear, which facilitate their ability to serve (תפארת) and enable the presence of God to be manifest (כבוד), give honor to God and splendor to Bnei Yisrael.[18] According to this view, the priestly vestments have more integral meaning in that they are a symbol of this covenantal relationship. For this reason, they may require "intent (כוונה)" in their creation in order to vest them with meaning and holiness so that they may serve their intended purpose. It also might be possible that this interpretation can more likely and

---

11 לכבוד ולתפארת - שיהיה נכבד ומפואר במלבושים נכבדים ומפוארים, כמו שאמר הכתוב כחתן יכהן פאר (ישעיה סא י), כי אלה הבגדים לבושי מלכות הן, כדמותן ילבשו המלכים בזמן התורה, כמו שמצינו בכתנת ועשה לו כתנת פסים (בראשית לז ג), שפירושו מרוקמת כדמות פסים, והיא כתונת תשבץ כמו שפירשתי, והלבישו כבן מלכי קדם. וכן הדרך במעיל וכתנת, וכתוב ועליה כתנת פסים כי כן תלבשנה בנות המלך הבתולות מעילים (ש"ב יג יח), ופירושו כי עליה כתנת פסים נראית ונגלית, כי המנהג ללבוש בנות המלך הבתולות מעילים שתתעלפנה בהן, ונמצא שכתנת הפסים עליה מלבוש עליון, ולכן אמר וכתנת הפסים אשר עליה קרעה: והמצנפת ידועה גם היום למלכים ולשרים הגדולים, ולכן אמר הכתוב בנפול המלכות הסר המצנפת והרם העטרה (יחזקאל כא לא), וכן כתוב וצניף מלוכה (ישעיה סב ג), וכך יקראם הכתוב פארי המגבעות (להלן לט כח), וכתיב פארי פשתים יהיו על ראשם (יחזקאל מד יח), שהם פאר ושבח למכתירים בהם. והאפוד והחשן לבוש מלכות, כענין שכתוב והמניכא די דהבא על צוארך (דניאל ה טז). והציץ נזר המלכים הוא, וכתיב (תהלים קלב יח) יציץ נזרו. והם זהב וארגמן ותכלת, וכתיב (שם מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, וכתיב (דניאל ה טז) ארגוונא תלבש והמניכא די דהבא על צוארך. והתכלת גם היום לא ירים איש את ידו ללבוש חוץ ממלך גוים, וכתיב (אסתר ח טו) ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן, והתכריך הוא המעיל שיעטף בו:... (רמב"ן שמות כח,ב)

12 לכבוד – כי הא דר' יוחנן הוי קרי למאני מכבדותא. ולתפארת – בעיני כל ישראל, להודיע כי בו בחר ה'. (לקח טוב שמות כח,ב) \\ לכבוד ולתפארת. ע"ד הפשט שיתכבד ויתפאר בהם, ולפי שהכהן הגדול מלאך ה' צבקות אצל היחידים בענין העבודה, יצוה עתה להלבישו בגדי מלכות ולהיותו מלך נכבד ומפואר אצל ההמון, ואז יהיה שלם בכל, כי הבגדים האלה בגדי מלכות, המעיל כמו שכתוב: (שמואל - ב יג, יח) "כי כן תלבשנה בנות המלך הבתולות מעילים", "וכתנת תשבץ" הוא כתנת פסים האמור ביוסף: (בראשית לז, ג) "ועשה לו כתנת פסים", "והמצנפת" מנהג המושלים והמלכים בארצות ישמעאל שיתעטפו בה הצואר והראש. (רבינו בחיי שמות כח,ב) \\ לכבוד ולתפארת – באשר נדרש הענין שיהא אהרן מקדש עצמו ומתנהג בחסידות ובפרישות נבדל מכלל ישראל, וזה אי אפשר אלא באופן שיהא נכבד בעיני הבריות שידעו ויבינו כי הוא במעלה עליונה מהם, ולא יחשבו זאת לרמות רוחא, משום הכי היו הבגדים לתועלת שהיו בעיני ישראל "לכבוד ולתפארת", והבינו מזה כי חפץ ה' ביקרו וראוי להיות מרכבה לשכינה. וכן הוא בכל כהן גדול... (נצי"ב שמות כח,ב)

13 וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: (שמות כח,ב)

14 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: (שמות כח,מ)

15 ובגדי אהרן כלם הנזכרים הם לכבוד ולתפארת ,והמגבעות לבניו לבדם הם. לכבוד ולתפארת שיתפארו בהם, כי אין אחד מישראל שילבש כאלה: (אבן עזרא הארוך שמות כח,ב) \\ לכבוד ולתפארת – לפי שהמגבעות על הראש צריכים ייפוי נאה ביותר. (רשב"ם שמות כח,מ) \\ לכבוד ולתפארת – הטעם שגם בבגדי כהונה (אלה) שהם בגדי בני אהרן יהיה שיפור ויופי וטובת החומר ומעשה אומן כדי שיהיה בלבישתם כבוד ותפארת; ויתכן כי רצה בזה ליתן טעם למגבעות בפרט כלומר הכוונה בלבישתם את המגבעות כדי שיהיה להם כבוד ותפארת בהן. (ר' אברהם בן הרמב"ם שמות כח,מ) \\ לכבוד ולתפארת – שיהיו מכובדים בעיני ישראל, וידעו שהמה במעלה רמה מהם, וכמו שכתבתי לעיל (פסוק ב') בכהן גדול, אלא שבכהן הדיוט לא היו אלא מגבעות "לכבוד ולתפארת". (נצי"ב שמות כח,ב ומ)

16 עיין בר' אברהם בן הרמב"ם בהערה 15 \\ עיין ברמב"ן שמות כח,ב מובא בהערה 11 שגם מזכיר את הכתונת \\ וגם עיין במלבי"ם שמות כח,ב (מובא בהערות 30 ו32) שמדבר על הכהנים בכלל בפירושו לכבוד ולתפארת \\ ונראה שהיא פשטות ההבנה למי שלא מציין אחרת (וכמו האבן עזרא בפירושו הקצר שמות כח,מ מול פירושו הארוך)

17 ...ועל דרך האמת, לכבוד ולתפארת, יאמר שיעשו בגדי קדש לאהרן לשרת בהם לכבוד השם השוכן בתוכם ולתפארת עזם, כדכתיב (תהלים פט יח) כי תפארת עזמו אתה. וכתיב (ישעיה סד י) בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו, וקדשנו הוא הכבוד ותפארתנו תפארת ישראל, ועוד נאמר (תהלים צו ו) עוז ותפארת במקדשו, וכן לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד (ישעיה ס יג), שיהיה מקום המקדש מפואר בתפארת, ומקום רגליו, שהוא מקום בית המקדש, מכובד בכבוד השם. וכן ובישראל יתפאר (שם מד כג), שיהיה מראה ומיחד בהם תפארתו, וכן אמר למטה גם בבגדי הבנים כלם לכבוד ולתפארת (להלן פסוק מ), ואמר בקרבנות יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר (ישעיה ס ז). והנה המזבח רצונו, והכבוד בית תפארתו. והיו הבגדים צריכין עשייה לשמן, ויתכן שיהיו צריכין כוונה, ולכן אמר ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה, שיבינו מה שיעשו. וכבר אמרו (יומא סט א) דמות דיוקנו מנצח לפני בבית מלחמתי: (רמב"ן שמות כח,ב) \\ ...וע"ד הקבלה: "לכבוד ולתפארת", יאמר "ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך" שיהא משמש בהם "לכבוד ולתפארת", כלומר לכבוד ה' השוכן בתוכם ולתפארת ישראל, וכבר ידעת כי היה המשכן דוגמא למקדש העתיד. והנה בית המקדש קראו הנביא: (ישעיה סד, ו) "בית קדשנו ותפארתנו", הכוונה בית של קדשנו הוא הכבוד ושל תפארתנו הוא תפארת ישראל, וזהו: (עמוס ז, יג) "כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא", וזהו שאמר: "לכהנו לי", בתוספת וי"ו לרמוז על המדה הששית, ומלת "לי" כמו לה', והוא הכבוד, וזה מבואר. (רבינו בחיי שמות כח,ב)

18 ובדרך דומה שמשלב חלקים משני דרכי הרמב"ן והרבינו בחיי (הפשט וה"אמת"): לכבוד. לכבוד הקל יתברך בהיותם בגדי קדש לעבודתו: ולתפארת. שיהיה כהן מורה נורא על כל סביביו, שהם תלמידיו החקוקים על לבו וכתפיו: (ספורנו והכתב והקבלה שמות כח,ב)

easily be applied to all the priestly garments. In addition, it could indicate that the wearing of the clothing by the priests is not simply in order to don their uniform, but rather that dressing in these garments infused with meaning is actually more transformative in nature.

When it comes to the execution of the consecration of the priests found in Parshat Tzav, it is interesting to observe that there is a noteworthy distinction between the regular Kohanim and the Kohen Gadol. In Parshat Tzav, with regards to Aharon and his children, it states that Moshe dresses both of them in their respective priestly garments, though Aharon has the additional feature that he, along with the utensils of the Mishkan, is anointed with the anointing oil.[19] There are those that suggest that the same treatment was applied to Aharon's children[20] and is captured in the phrase that Moshe did all that God commanded (כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוָק אֶת־מֹשֶׁה) and is corroborated by the command of anointing and sanctification found in Parshiyot Ki Tisa[21] and Pekudei.[22] On the other hand, the Ramban entertains the possibility that there was actually a qualitative difference between the consecrations of Aharon and his sons and that in actuality only Aharon was anointed.[23] The fact that in future generations only a Kohen Gadol, not a regular Kohen, requires anointing to initiate their service might be evidence of this fact. What is the explanation or the reason for this distinction?

With regards to many of the priestly vestments, the Torah discloses the purpose for their being worn. The breeches (מִכְנְסֵי בָד) are worn in order to cover their nakedness (לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה). In the Torah, this garment is segregated by itself because it is a basic garment without which service in the temple would be untenable. The other three linen garments have no particular designation other than that they are L'Kavod U'le'tiffaret (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**). On the other hand, the other four additional vestments of the Kohen Gadol each have a particular ordained function beyond their simply being an adornment.

The two Avnei Shoham that are mounted "…on the shoulder-pieces of the Ephod, as stones for remembrance of Bnei Yisrael, whose names Aharon shall carry upon his two shoulder-pieces for remembrance before God."[24] With regards to the Choshen, it states, "Aharon shall carry the names of Bnei Yisrael on the breastplate of judgment (decision) upon his heart, when he enters the sanctuary, for a remembrance before God at all times. Inside the breastplate of judgment, you shall place the Urim and Tumim, so that they are over Aharon's heart when he comes before God. Thus Aaron shall bear the judgment of decision for Bnei Yisrael upon his heart before God at all times."[25] About the Techelet robe, the Torah says, "Aharon shall wear it while officiating, so that the sound of it is heard when he comes into the sanctuary before God and when he goes out – that he may not die."[26] Lastly, with regards to the golden frontlet, "It shall be on Aharon's forehead, that Aharon may bear any sin arising from the holy things that Bnei Yisrael consecrate, from any of their sacred donations; it shall be on his forehead at all times, to win acceptance for them before God."[27]

Given that these garments have a designated purpose and function within the Mishkan, they are more similar to the other utensils that are found in the Mishkan and that were described in Parshat Teruma. There might even be parallels between the four golden vestments and the four utensils that are found in the Holies and Holy of Holies.[28] This has two implications. One of which is that this might explain why Aharon needs to be anointed while his sons do not. Similar to the way that all the utensils in the Mishkan require anointing in order to sanctify them and initiate their service, so too Aharon, as the one carrying the functional vestments, needs to be anointed. In other words, Aharon on one level, operates as a utensil and fulfills a role similar to the other Klei HaMishkan.

The other ramification of this is that it might help narrow the scope of what the Torah describes as an article of clothing that is L'Kavod U'le'tiffaret (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**). It is obvious to everyone that the

---

19 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם: וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֵפֹד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ: וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים: וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוּל פָּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוָק אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: וַיַּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם: וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ: וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוָק אֶת־מֹשֶׁה: (ויקרא ח,ו-יג)

20 וימשח אותו לקדשו - ולא הזכיר בכאן משיחת בניו, כי בידוע שעשה להם כאשר עשה לאביהם, כאשר נצטווה (שמות מ טו) ומשחת אותם כאשר משחת את אביהם, וכלל זה במה שאמר בבנים (להלן פסוק יג) כאשר צוה ה' את משה:... (רמב"ן ויקרא ח,י-יב)

21 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי: (שמות ל,ל)

22 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם: וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֵת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי: וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כֻּתֳּנֹת: וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ אֶת־אֲבִיהֶם וְכִהֲנוּ לִי וְהָיְתָה לִהְיֹת לָהֶם מָשְׁחָתָם לִכְהֻנַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוָק אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה: (שמות מ,יב-טז)

23 ...והנראה בעיני, כי לא היתה משיחת הבנים ביציקת שמן על ראשם, כי לא נאמר זה אלא באהרן, ויצקת על ראשו ומשחת אותו (שמות כט ז), ולא הזכיר שם משיחת הבנים כלל, שלא היתה ביציקה כמוהו: ויתכן שלא היתה בבנים משיחה זולתי ההזאות שהזה משמן המשחה על בניו ועל בגדיהם. וכן תראה בפרשת וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אותם (שם פסוק א), שצוה למשוח האב, ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו, ולא צוה למשוח הבנים כלל, לא ביציקה ולא במשיחה. אבל בפרשת הקמת המשכן (שם מ טו) אומר ומשחת אותם כאשר משחת את אביהם, שלא הזכיר שם הזאות כלל. וכן בפרשת השמן (שם ל ל). ולא הוזכרו משיחה והזאות בבנים במקום אחד, לכך אני אומר שלא עשה בהם אלא אחת מהן, והן ההזאות: (רמב"ן ויקרא ח,י-יב)

24 וְשַׂמְתָּ אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְקֹוָק עַל שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן: (שמות כח,יב)

25 וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן לִפְנֵי יְקֹוָק תָּמִיד: וְנָתַתָּ אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְקֹוָק וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לִבּוֹ לִפְנֵי יְקֹוָק תָּמִיד (שמות כח,כט-ל)

26 וְהָיָה עַל אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְקֹוָק וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת: (שמות כח,לה)

27 וְהָיָה עַל מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְקֹוָק: (שמות כח,לח)

28 בעז"ה נדבר על זה בשיעור בעתיד

breeches, despite being one of the four basic priestly garments shared by both the Kohen Hedyot and the Kohen Gadol, are not considered clothing of honor or splendor. That is because they have a more basic stated goal of covering the nakedness of the priest which assigns it a purpose other than simply being for the dignity and beauty of the Kohen. In a similar fashion, this also could be true for the four additional vestments of the Kohen Gadol. While they are certainly dignified and royal, they, nevertheless, have a stated objective in the Mishkan which perforce limits their ability to be simply and solely L'Kavod U'le'tiffaret (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**). If that is true, it leaves the three remaining basic priestly garments – the linen tunics (כְּתֹנֶת שֵׁשׁ), the linen turbans (מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ) and the belt (אַבְנֵט) – to exclusively carry the descriptor of L'Kavod U'le'tiffaret (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**). That would help to explain why those adjectives are used to describe the clothing of both Aharon and his sons since they are vestments shared by both parties. On the other hand, it is so intriguing because it is completely counter-intuitive that the simple linen priestly garments are the ones bearing the banner of being for the dignity (honor) and adornment (beauty, splendor) (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**) of the Kohanim.

It is interesting to note that the Or Hachayim mentioned earlier, who divides the phrase and assigns the word Kavod to the garments of the Kohen Gadol and the adjective Tifferet to describe the regular priests' garments, adds that the phrase (**לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת**) is in a sequentially increasing order. The latter word Tifferet and that which it represents, the linen garments, are incrementally of a higher standing and holiness than the word Kavod, which refers to the Kohen Gadol's additional vestments.[29] This idea is also reinforced by the fact that the Kohen Gadol on the holiest day of the year, Yom Kippur, when entering the holiest place, Kodesh HaKodashim, is simply adorned in the four white vestments without the additional four more ornate garments that is his usual attire. In addition, the Gemara rhetorically queries as to what Moshe wore during the seven inaugural days of the Mishkan when he served as the Kohen Gadol and suggests that he was adorned in a simple white linen tunic.

All of this is in consonance with the idea that the three linen garments are that which suffuses the Kohanim with Kavod and Tifferet. It indicates that simple and pure are sometimes more honorable and dignified than the ornate and adorned. That is because that which is straightforward reflects the true person underlying the attire that they don themselves with.[30] Moreover, the linen garments represent man's mastery of their basic drives and instincts,[31] elevating their base character and harnessing their core strengths and desires toward spiritual goals.[32] It is the basic building block necessary to create people of stature and principles. It is what really endows an individual with Kavod and Tifferet. On the other hand, the four additional vestments of the Kohen Gadol symbolize man's intellect and capacity to create, articulate and define. They are the exalted aspect of man that distinguishes him from the other beings. The problem is that too many times people build castles of external Kavod and Tiffereth on foundations of sand. They adorn themselves with the exalted side of man, but they are missing the basic decency and morality that are indispensable for the noble and dignified man to stand on. The Bigdei Kehuna remind us, and especially the Kohanim, that as a prerequisite to being in service of God, one must outfit themselves with the basic linen vestments that provide Kavod and Tifferet. They reflect the inner soul of man that they clothe. In the end, it is the pure and simple basics that bring honor and splendor to man – it is that which enables God's presence to be manifest and facilitates man's exalted side to rise in service of God.

Shabbat Shalom

לעילוי נשמת הנרצחים ז"ל בארץ ישראל, לרפואה שלימה לפצועים, לגאולה קרובה לנעדרים ולשבוים, והצלחה ושמירה ובשורות טובות וישועות ונחמות לכל כלל ישראל ובמיוחד לחיילי צה"ל העומדים על משמר ארצנו וערי אלקינו

---

29 ...או יאמר כי בא ה' לתת טעם למה צוה ח' בגדים ד' לבן וד' זהב ואמר הטעם הוא לכבוד ולתפארת פירוש על פי דבריהם ז"ל (הקדמת תיקונים) כי הח' בגדים ד' של בגדי לבן ירמזו אל ד' אותיות של שם הוי"ה ברוך הוא וד' בגדי זהב ירמזו אל ד' אותיות של שם אדנ"י, ודע כי שם הוי"ה ברוך הוא יתיחס אליו כינוי התפארת כידוע ושם אדנ"י יתיחס אליו כינוי הכבוד, והוא אומרו ועשית בגדי קודש וגו' לכבוד כנגד בגדי זהב ולתפארת כנגד בגדי לבן, וסדר הכתוב סדר הדרגות הקדושה זו למעלה מזו והקדים לכבוד והבן. וצוה ה' עשות ח' בגדים שבאמצעותם יתכפר פגמים אשר יסבבו בני האדם אשר יגיע למקום עליון ובזה יכופר העון ההוא. ולדרך זה יש לתת טוב טעם למה הקפיד ה' על הבגדים באהרן ולא במשה על דרך אומרם ז"ל (ערכין ט"ז א) כי ח' בגדי כהונה מכפרים על ח' מיני עבירות שיהיה בבני ישראל אשר על כן לא צוה ה' הדבר אלא להכהן העומד לשרת הוא ובניו כל הימים לכפר על בני ישראל מה שאין כן משה שכל מה ששמש בז' ימי המילואים לא היה אלא לכפרת אהרן ובניו למלא את ידם לעבוד לפני ה' לא היה צורך למה שיכפרו הבגדים כנזכר לזה שמש בחלוק וגו': (אור החיים שמות כח,ב)

30 ...וכבר ביארתי בפי' ישעיה (סימן ה') שיש הבדל בין כבוד ובין תפארת, שיכובד האדם גם במעלה טבעית אבל לא יתפאר רק במעלה בחירית, ומצד הרוחנית שיש לנפש בטבעה מצד מקור מחצבתה נקראת כבוד, ומצד האור וההדר שתזכה ע"י עבודתה וקדושתה נקראת תפארת, ושתי מדרגות אלה יתלבשו בבגדי קדש שיעשה להם משה, ר"ל שילמדם ויסייע אותם בזכותו להתלבש בלבושי יקר והדר ובזה יעשה בגדי קדש לנפש הנקראת כבוד ולנפש הנקראת תפארת: (מלבי"ם שמות כח,ב) \\ כבר אמרנו שכמו שילבש הגוף החיצוני שהוא לבוש אל הנפש מלבושיו החיצונים, כן תתלבש הנפש הפנימית את מלבושיה הפנימים ותתעטף בהם, וכמו שנקראו הלבושים החיצונים בשם מד, שעשוים למדת האדם, כן מלבושי הנפש נקראים בשם מדות, שמדות האדם ותכונותיו ילבישו את הנפש ועל ידם יתראה כחותיה ועלילותיה, וכאשר צוה על מלבושי הכהנים החיצונים היה עקר הכונה להורותם דעת איך ילבישו את נפשם טוב המדות והתכונות לטהרה ולקדשה... (מלבי"ם שמות רמזי בגדי הקדש)

31 ואמר רבי עיניני בר ששון: למה נסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה? לומר לך: מה קרבנות מכפרין, אף בגדי כהונה מכפרין. כתונת מכפרת על שפיכות דם, שנאמר: (בראשית לז) וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם. מכנסים מכפרת על גילוי עריות, שנאמר: (שמות כח) ועשה להם מכנסי בד [לכסות (את) בשר ערוה]. מצנפת מכפרת על גסי הרוח. מנין? אמר רבי חנינא: יבא דבר שבגובה ויכפר על גובה. אבנט מכפר על הרהור הלב, היכא דאיתיה. חושן מכפר על הדינין, שנא': (שמות כח) ועשית חושן משפט. אפוד מכפר על עבודת כוכבים, שנאמר: (הושע ג) אין אפוד ותרפים. מעיל מכפר על לשון הרע. מנין? א"ר חנינא: יבא דבר שבקול ויכפר על קול הרע. וציץ מכפר על עזות פנים, בציץ כתיב: +שמות כח+ והיה על מצח אהרן, ובעזות פנים כתיב: (ירמיהו ג) ומצח אשה זונה היה לך (זבחים פח:)

32 ועשית בגדי קדש. הנה הבגדים שצוה לעשות היה כפי הגלוי בגדים חיצונים, שיספר ענינם איך עשו אותם האומנים במלאכה, אבל באמת היו מורים על בגדים פנימים שיעשו כהני ה' להלביש בם את נפשותיהם בדעות ובמדות ובתכונות טובות שהם מלבושי הנפש, ומלבושים אלה לא עשו האומנים, וצוה ה' אל משה שהוא יעשה בגדי קדש אלה, היינו ללמדם תקון נפשותיהם ומדותיהם באופן שילבישו הוד והדר את נפשם הפנימית, ופי' ועשית בגדי קדש לכבוד, כי התבאר אצלנו בכ"מ שנפש האדם נקראת בשם כבוד בכתבי הקדש [כמ"ש למען יזמרך כבוד וכדומה] תעשה בגדי קדש שבם יתלבש הכבוד שהיא הנפש... (מלבי"ם שמות כח,ב) \\ ...הנה המלבושים הראשונים שבם תתכסה הנפש מצד שהיא נפש הבהמית, הם כח התאוני וכח הכעסני, ובאו המכנסים להזכירו להלביש לבנים לעצור כח התאוני לכסות בשר ערוה, והכתונת שהוא ג"כ מלבוש תחתון יזכיר לעצור בעד כח הכעסני שממנו בא ש"ד...אולם הכהן הגדול מאחיו היו לו עוד ארבעה מלבושים להלביש את נפש הדברית והמשכלת... (מלבי"ם שמות רמזי בגדי הקדש)